

ไข้คอดีบ (Diphtheria)

ใน พ.ศ. 2531 มีผู้ป่วยไข้คอดีบที่รายงานเข้ามายังกองระบาดวิทยาทั้งหมด 216 ราย กิดเป็นอัตราป่วย 0.4 ต่อประชากรแสนคน ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำที่สุด ตั้งแต่มีการเฝ้าระวังมา มีผู้เสียชีวิต 21 ราย กิดเป็นอัตราป่วยตายร้อยละ 9.7 ซึ่งสูงขึ้นกว่าปีก่อน ๆ (ปี 2530 อัตราป่วยตายร้อยละ 6.5) จำนวนผู้ป่วยรายเดือนพบสูงในระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม โดยพบสูงสุดเดือนกรกฎาคม อัตราการเกิดโรคในกลุ่มอายุต่าง ๆ พบร่วมในกลุ่มอายุ 0 – 4 ปี มีอัตราป่วยสูงสุด แต่มีแนวโน้มที่ลดลงมาเป็นลำดับ ส่วนอัตราป่วยในกลุ่มอายุมากขึ้น มีอัตราป่วยต่ำกว่า และทุกกลุ่มอายุมีแนวโน้มอัตราป่วยต่ำลง เช่นกัน อัตราป่วยเป็นรายภาค ทุกภาคมีแนวโน้มลดลง ยกเว้นภาคใต้ที่อัตราป่วยลดลงไม่ชัดเจน เมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดพบว่า จังหวัดสงขลา มีอัตราป่วยสูงที่สุด คือ 3.30 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ จังหวัดยะลาและมุกดาหาร ปัทุมธานี อุตรธานี พบ 1.99, 1.41, 1.29 และ 1.06 ตามลำดับ จังหวัดอื่นนอกจากนั้นพบอัตราป่วยต่ำกว่า 1 ต่อประชากรแสนคน จังหวัดที่ไม่มีรายงานโรคคอดีบมี 25 จังหวัด เพิ่มขึ้นจากปี 2530 ซึ่งมีเพียง 7 จังหวัด

เนื่องจากโรคคอดีบเป็นโรคที่ป้องกันได้ด้วยการฉีดวัคซีน หากมีการฉีดวัคซีนครอบคลุมมากขึ้น จะช่วยลดอัตราป่วยได้มาก โดยเฉพาะในกลุ่มเด็ก 0 – 4, 5 – 9 และ 10 – 14 ปี ที่ยังคงมีอัตราป่วยสูงอยู่ จากข้อมูลการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคปี 2531 ของกองโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรคติดต่อ พบร่วม ความครอบคลุมของการให้วัคซีน DTP₂ และ DTP₃ จากการรับรายงานในปี 2531 ในเด็กอายุต่ำกว่า 1 ปี มีอัตราร้อยละ 73.90 และ 70.41 ตามลำดับ (ปี 2530 DTP₂ = 79.2%, DTP₃ = 75.1%) การที่อัตราความครอบคลุมที่รายงานไม่ได้รวมเด็กส่วนหนึ่งที่รับวัคซีนจากโรงพยาบาลและคลินิกเอกชน แต่อัตราการให้ dT ในเด็กนักเรียน มีอัตราความครอบคลุมเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 75.59 ในปี 2530 เป็น 85.46 ในปี 2531